

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

HISTÒRIA DE LA MÚSICA I LA DANSA

Finalitat de l'assignatura

La música i la dansa són manifestacions artístiques que han anat lligades a l'esdevenir històric i cultural de la humanitat. L'estudi de la història d'aquestes manifestacions pretén proporcionar als alumnes una visió global del lloc que ambdues disciplines ocupen en la història de l'art, dotar-los de fonaments de comprensió, anàlisi i valoració de les creacions i de criteris per fer judicis estètics propis, i facilitar-los l'adquisició d'horitzons culturals més ambiciosos.

Aquesta matèria pretén abastar l'estudi de la música i la dansa des d'una perspectiva integradora que fa possible aproximar-se a l'evolució d'aquestes manifestacions artístiques al llarg de la història i a la manera com s'han vinculat amb la societat i les arts en cada període.

La interpretació ha de ser entesa com la traducció pràctica del codi corresponent o provinent de la tradició, per la qual cosa els objectes d'estudi han de ser les característiques més rellevants que configuren un estil, una època, els autors més representatius i les seves obres.

L'estudi de la història de la música i la dansa contribueix de manera intensa a la formació humana i social dels alumnes i afavoreix la seva maduresa intel·lectual, ja que els ajuda a fer-se una idea de la varietat de manifestacions que han format el patrimoni de la humanitat al llarg del temps, els facilita l'adquisició d'habilitats d'escolta activa i d'anàlisi, els proporciona tècniques de recerca i indagació i eines per interpretar els codis propis del llenguatge musical i corporal, i contribueix a desenvolupar la seva sensibilitat i la seva capacitat d'aplicar els coneixements adquirits al consum propi de música i al lleure. Tot això fa que aquesta matèria sigui una eina inestimable per a la formació dels alumnes en les edats en què es produeix el seu desenvolupament intel·lectual i afectiu, si més no perquè és una matèria fonamental per a l'estudi de la història de la humanitat.

La història de la música i la dansa, com a matèria, contribueix a assolir els objectius generals de batxillerat d'una manera activa, ja que potencia la sensibilitat artística i el criteri estètic, contribueix als hàbits de lectura i estudi, transmet el valor social del

respecte i la defensa del patrimoni artístic de les Illes Balears i de la humanitat en general, ajuda a consolidar una maduresa personal i social, i potencia l'orientació cap a sortides professionals específiques.

Una vegada que els alumnes hagin cursat aquesta matèria, hauran adquirit una formació més àmplia i una visió més global del lloc que ocupen la música i la dansa en la història de l'art, i hauran desenvolupat criteris per emetre judicis estètics propis.

Estructura del currículum

Els continguts s'organitzen en nou blocs. El primer, "Percepció, anàlisi i documentació", engloba les eines necessàries per estudiar el panorama històric. A partir del coneixement del context històric, l'audició, la visualització, l'anàlisi de la partitura, la recerca d'informació i la utilització de la terminologia adequada, es podrà comprendre i valorar l'obra pròpiament dita.

Els diferents períodes en els quals, amb un criteri més o menys convencional, s'acostuma a dividir la història de la música i la dansa des dels orígens fins a l'actualitat (blocs 2-8) inclouen el coneixement de les característiques que configuren un estil, les sonoritats i les danses de cada època, les formes noves o heretades, les obres i els autors més representatius i els que han marcat l'evolució cap a altres concepcions estètiques.

Les composicions musicals i les danses constitueixen l'herència d'unes idees, unes creences i uns mitjans materials, unes actituds i uns valors, etc., tant personals com col·lectius i socials, de les persones de cada època i cada societat, ja que no hi ha hagut cap època ni cap societat que no hagi produït la seva música i que no tinguï els seus balls. Així, les Illes Balears, amb uns trets geogràfics, històrics, polítics i culturals característics, han generat un patrimoni amb clara coincidència amb la cultura occidental en la qual estan immerses, però alhora amb senyes que els atorguen un sentit definitori propi.

El darrer bloc, "La música tradicional al món", inclou la música i les danses característiques de les tradicions i les festes, i incideix especialment en les que són pròpies de les Illes Balears, per la riquesa que presenten i el contacte més proper amb els alumnes.

Orientacions metodològiques

Cal que el procés d'ensenyament-aprenentatge prengui com a punt de partida el nivell de desenvolupament dels alumnes i els seus aprenentatges previs, que possibiliti que els alumnes assoleixin per ells mateixos aprenentatges significatius i que propiciï situacions d'aprenentatge en les quals els alumnes puguin actualitzar els seus coneixements, que tinguin sentit i que parteixin dels interessos, les demandes i les expectatives dels alumnes.

Per tant, els principis orientadors de la pràctica educativa del professor es basen en una metodologia activa, engrescadora, que tinguin en compte la diversitat dels alumnes.

L'aproximació a la matèria i l'estudi dels continguts no han de limitar-se al catàleg d'obres de diferents compositors, sinó que ha de tenir un caràcter integrador, que impliqui comprendre i valorar les grans aportacions individuals o col·lectives, les característiques que presenten i la manera com han evolucionat en el temps. La metodologia ha de ser eminentment pràctica i ha de perseguir la participació activa dels alumnes i el contrast d'opinions.

La pràctica habitual d'escoltar, visionar o presenciar espectacles musicals o de dansa d'obres representatives dels períodes històrics i l'ús d'informació (extreta de diverses fonts: bibliografia, videoteca, tecnologies de la informació i la comunicació, etc.) sobre les característiques estilístiques i els corrents estètics dels contextos en els quals s'han desenvolupat aquestes arts han de servir per modelar el gust dels alumnes i, alhora, per proporcionar-los una perspectiva més àmplia de la creació artística. Els coneixements adquirits els han de permetre comprendre l'evolució de la música i la dansa, establir associacions amb altres manifestacions artístiques de les societats on es varen produir, ubicar temporalment les obres i, finalment, construir argumentacions basades en l'anàlisi i la valoració d'aquestes obres.

Amb la finalitat que els alumnes es facin una idea de l'evolució dels diversos estils, gèneres, etc., cal adoptar una seqüenciació cronològica dels continguts i incidir en els principals músics, ballarins i obres de cada període. En aquesta seqüenciació, hi han de ser presents els artistes de les Illes Balears i les obres més representatives que han creat.

L'aula de música, que ha de ser espaiosa, requereix uns recursos, materials i espais específics. És convenient disposar d'un mobiliari adequat que permeti agrupaments diversos, segons l'activitat proposada, en lloc de taules i cadires que condicionen l'ús de l'espai.

Pel que fa als materials, es requereix una pissarra pautada, partitures, musicogrames, textos (literaris, lletres de cançons, etc.), làmines (d'èpoques, corrents, estils, autors, etc.), mapes temporals (eix cronològic), vídeos i DVD de concerts, òperes, recitals i pel·lícules, etc. Així mateix, per poder accedir a l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació, tan importants en la societat d'avui, calen un ordinador amb connexió a Internet, un reproductor de música, una pissarra digital, un projector, una taula de mesclades, etc.

Alguns recursos didàctics dels quals es pot disposar són: l'assistència a espectacles musicals i a concerts de caràcter didàctic; la lectura de textos de cançons, de llibrets d'òpera, de retalls de diari amb notícies musicals, de programes de mà de concerts, de programacions i crítiques musicals; la col·laboració en les activitats que puguin programar altres departaments didàctics (recitals de poesia, representacions teatrals, acompanyament musical de textos poètics, etc.); la visita a una escola de música; l'assistència a l'assaig d'una coral, d'una banda de música o d'una orquestra, etc. El temps s'ha de distribuir d'acord amb la importància de les activitats proposades, de les necessitats del grup i de la resposta dels alumnes.

La feina de recerca, tant individual com cooperativa, potencia les habilitats per a l'anàlisi, la inferència, l'ús de fonts d'informació, la interpretació crítica, la síntesi, l'emissió de judicis ponderats o la discussió sobre qüestions controvertides, contribueix a crear el propi coneixement històric i fa veure el caràcter no dogmàtic o provisional del coneixement científic. El docent esdevé un guia que orienta tot aquest procés.

La història de la música i la dansa es relaciona íntimament amb altres disciplines pròpies de la modalitat, com l'anàlisi, el llenguatge i la pràctica musical, però també amb matèries comunes com història d'Espanya, història de la filosofia, història de l'art, llengua catalana i literatura, llengua castellana i literatura, etc. Totes contribueixen a generar un marc de sabers i curiositats que faciliten el desenvolupament crític i participatiu en l'entorn social. La funció de la matèria es revela encara més necessària en un entorn caracteritzat per la diversitat cultural i per la complexitat tecnològica creixent.

Els alumnes han de participar en el procés d'avaluació (autoavaluació, coavaluació) i han de saber quins són els criteris d'avaluació i els estàndards avaluable del seu aprenentatge.

Professor i alumne han de dur a terme una avaluació inicial que informi del punt de partida; una avaluació del procés que tenguin en compte els progressos en l'assoliment de competències i la consecució d'objectius, i una avaluació final global que permeti comprovar el desenvolupament de les competències a partir de situacions o problemes als quals els alumnes han de ser capaços de donar resposta aplicant els coneixements apresos.

Durant el procés d'aprenentatge, el docent ha de canviar les estratègies metodològiques per adaptar-les al ritme d'aprenentatge del grup si detecta que els alumnes no aconsegueixen assolir els objectius proposats i exigits en els estàndards.

Encara que el batxillerat no sigui un ensenyament obligatori, tota la comunitat educativa ha de participar en el procés d'ensenyament-aprenentatge dels alumnes. Atès que ha de ser una responsabilitat compartida, és important la col·laboració de les famílies, que s'ha de concretar tant en la seva implicació en el progrés de l'alumne en l'assignatura com en la seva assistència a les diferents activitats que els alumnes duguin a terme dins o fora del centre (exposició de projectes, concerts, etc.).

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

Comunicació lingüística

La història de la música contribueix a adquirir i utilitzar un vocabulari musical específic, a desenvolupar les habilitats i les capacitats cognitives i lingüístiques (descripció, narració, explicació, justificació, argumentació), i a millorar els intercanvis comunicatius entre docent i alumne i entre iguals. També promou la integració del llenguatge musical i el llenguatge verbal i la valoració de l'enriquiment que aquesta interacció genera.

Competència matemàtica i competències bàsiques en ciència i tecnologia

L'anàlisi de les formes musicals, la representació de les idees musicals mitjançant signes i grafies variades (pentagrames, notes, figures, silencis, indicacions metronòmiques, signes d'intensitat i altres representacions gràfiques no convencionals), la resolució de problemes a partir de la preparació de projectes, individuals o col·lectius, l'anàlisi i l'elaboració de crítiques que suposen la reflexió, l'extracció de conclusions i la proposta de solucions ajuden a desenvolupar aquesta competència.

Competència digital

Els alumnes poden accedir a una quantitat enorme d'informació mitjançant les tecnologies de la informació i la comunicació. Docents i alumnes han d'aprofitar aquesta nova situació, que afavoreix els processos d'autoaprenentatge. No obstant això, cal ser conscients de qüestions relacionades amb la distribució i l'ús dels productes musicals i amb els drets d'autor.

Aprendre a aprendre

La història de la música potencia l'atenció, la concentració i la memòria, i desenvolupa el sentit de l'ordre i de l'anàlisi, capacitats i destreses fonamentals per a l'aprenentatge guiat i autònom.

Les activitats relacionades amb l'audició, l'anàlisi, la recerca, la identificació de circumstàncies culturals i temporals, l'emissió de judicis crítics, etc. requereixen la presa de consciència de les pròpies possibilitats, la utilització de diferents estratègies d'aprenentatge i la gestió i el control eficaços dels propis processos.

Competències socials i cíviques

La participació en activitats musicals de diferent índole, especialment les relacionades amb l'anàlisi i la crítica conjunta que impliquen una feina cooperativa, influeix positivament en l'adquisició d'habilitats per relacionar-se amb els altres. La participació en experiències musicals col·lectives ofereix l'oportunitat d'expressar idees pròpies, de valorar les dels altres i de coordinar les accions pròpies amb les dels altres integrants del grup responsabilitzant-se de la consecució d'un resultat.

El contacte amb una àmplia varietat de músiques d'èpoques i estils diferents afavoreix la comprensió de diferents cultures i la presa de consciència de l'aportació

d'aquestes cultures al progrés de la humanitat. D'aquesta manera es contribueix a la valoració de la diversitat musical i dels trets de la societat en la qual viu l'alumne.

Sentit d'iniciativa i esperit emprenedor

La feina, individual i cooperativa, i la planificació i la gestió de projectes que porten l'alumne a comprendre i valorar el fet musical i a desenvolupar criteris per emetre judicis estètics ajuden a adquirir aquesta competència desenvolupant capacitats com la perseverança, la responsabilitat, l'autocrítica, l'autoestima, etc.

Consciència i expressions culturals

La matèria d'història de la música i la dansa contribueix de forma directa a adquirir aquesta competència en tots els aspectes que la configuren. Fomenta la capacitat d'apreciar, comprendre i valorar críticament diferents manifestacions culturals i musicals, així com el coneixement de músiques de diferents cultures, èpoques i estils; potencia actituds obertes i respectuoses; ofereix elements per elaborar judicis fonamentats respecte a les diferents manifestacions musicals, i estableix connexions amb altres llenguatges artístics i amb els contextos social i històric als que cada obra pertany. D'altra banda, comprendre millor el fet musical permet considerar-lo una font de plaer i d'enriquiment personal.

Objectius específics

1. Identificar, mitjançant l'audició o el visionament, les característiques estètiques i estilístiques de les obres i ubicar-les en els diversos períodes de la història de la música i la dansa.
2. Conèixer les principals característiques de les diferents etapes de la història de la música i la dansa, els creadors i les obres més representatius i la importància que tenen en l'evolució de les disciplines artístiques.
3. Valorar la importància de la música i la dansa com a manifestacions artístiques d'una societat, considerar la influència dels factors de tipus cultural, sociològic i estètic en el procés creatiu, i conèixer les relacions que tenen amb la literatura i les altres arts.
4. Utilitzar el lèxic i la terminologia adequats per analitzar una obra i explicar-ne les característiques estètiques i estilístiques i les relacions amb l'entorn cultural en què va ser creada, fent servir les fonts bibliogràfiques i les tecnologies de la comunicació.

5. Adquirir l'hàbit d'escoltar i/o presenciar espectacles de música i dansa, tant procedents de la tradició clàssica com d'altres cultures o de les tendències populars urbanes actuals, a fi de construir un pensament estètic autònom, obert i flexible.
6. Conèixer i valorar el patrimoni artístic de la música i la dansa com a part integrant del patrimoni històric i cultural, i reconèixer les aportacions significatives que hi han fet l'Estat espanyol i les Illes Balears.
7. Impulsar la curiositat pel coneixement de la pluralitat de les manifestacions artístiques, especialment les contemporànies, a fi de fomentar els valors de la comprensió i el respecte envers les preferències i els gusts personals.
8. Conèixer i comprendre el procés de creació musical i coreogràfica, i distingir els agents que intervenen directament en la difusió de les obres: intèrprets, instruments, enregistraments, partitures, etc.
9. Conèixer, analitzar i valorar les diferents manifestacions de música i dansa del panorama cultural balear, i relacionar-les adequadament amb la resta de produccions musicals.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

BLOC 1. PERCEPCIÓ, ANÀLISI I DOCUMENTACIÓ
Continguts
Elaboració, utilitzant la terminologia apropiada i els coneixements apresos, així com informació procedent de diverses fonts, incloses les tecnològiques, d'argumentacions, valoracions estètiques, judicis personals i conclusions, tant de forma oral com escrita, sobre autors i obres, en què es tenguí en compte la interrelació de la música i la dansa amb el seu context històric. L'obra artística en el seu context històric. Funció social de la música i la dansa i dels artistes en les diferents èpoques. Escolta i visionament d'obres de música i dansa representatives de cada període, procedents d'altres cultures o de manifestacions urbanes actuals, a fi d'apreciar-ne les característiques estètiques i estilístiques. La partitura com a element per analitzar i identificar els estils dels períodes de la història de la música i per comprendre l'evolució de la notació i la grafia musicals. Elaboració d'un treball de recerca, individual o en grup, sobre algun aspecte determinat i relatiu a la música, la dansa, la literatura o l'estètica de l'art de qualsevol època, actual o passada.
Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable
1. Expressar judicis personals mitjançant una anàlisi estètica o un comentari crític a partir de l'audició o el visionament d'una obra determinada, considerant

aspectes tècnics, expressius i interpretatius, i utilitzant els coneixements adquirits i la terminologia apropiada.

1.1. *Fa, des d'una perspectiva personal, la valoració estètica i crítica d'una obra concreta o de la interpretació d'una obra concreta.*

1.2. *Domina la terminologia i el vocabulari científics aplicats a la música i a la dansa.*

1.3. *Consulta i contrasta les fonts d'informació adequades per elaborar els comentaris.*

2. *Situar cronològicament una obra, després d'escoltar-la o visionar-la, comparar obres de característiques similars representatives dels principals estils o escoles, i assenyalar similituds i diferències entre elles.*

2.1. *Identifica i situa cronològicament els diferents períodes de la història de la música i la dansa.*

2.2. *Coneix i explica les característiques principals dels estils, els gèneres o les escoles, i distingeix les diferències existents entre diverses obres.*

2.3. *Contextualitza l'obra en el seu moment històric i/o estilístic.*

3. *Identificar les circumstàncies culturals o sociològiques que puguin incidir en el desenvolupament evolutiu de les diferents èpoques, estils o autors més representatius de la història de la música i la dansa.*

3.1 *Comprèn i explica la complexitat del fenomen artístic i arriba a conclusions pròpies a partir dels coneixements adquirits en la matèria.*

3.2. *Entén i explica la funció de les obres i la influència que varen tenir en la societat i en altres disciplines artístiques en el moment en què varen ser creades.*

3.3. *Comprèn i descriu el procés creatiu de músics i coreògrafs.*

4. *Analitzar textos relatius a la música o a la dansa.*

4.1. *Descriu els plantejaments plasmats per l'autor del text i els relaciona amb els corrents estètics i estilístics d'una època concreta.*

4.2. *Elabora, de manera ordenada i metòdica, anàlisis de text en què sintetitza les idees, distingeix la informació principal de la secundària i emprà un vocabulari tècnic adequat.*

5. *Explicar, a partir d'un exemple proposat, a través d'una anàlisi o un comentari, l'ús de la música i la dansa com a suport d'un text literari o com a mitjà d'intensificació dramàtica en òperes, ballets, pel·lícules o representacions teatrals.*

5.1. *Comprèn i explica el paper de la música i la dansa i la manera com es relacionen amb altres arts per configurar conjuntament una obra artística total.*

5.2. *Explica com s'ha utilitzat la música en una situació concreta.*

5.3. *Selecciona peces musicals per sonoritzar o ambientar situacions artístiques concretes.*

6. *Elaborar treballs de recerca, individuals o en grup, sobre algun aspecte determinat i relatiu a la música, la dansa, la literatura o l'estètica de l'art de qualsevol època, actual o passada.*

6.1. *Transmet certesa i seguretat en la comunicació de les idees i mostra un domini del tema de*

la recerca.

6.2. *Selecciona correctament els temes d'objecte de recerca, estableix prioritats i supera els obstacles que vagin sorgint amb creativitat.*

6.3. *Assumeix amb responsabilitat el seu paper en la feina en grup i pren les decisions pertinents.*

6.4. *Exposa les seves reflexions sobre el procés de recerca i elabora conclusions sobre el procediment establert, el repartiment de les feines, les conclusions obtingudes i una possible continuació de la investigació, i fa explícites les seves impressions personals sobre l'experiència.*

6.5. *Exposa els resultats del seu treball de recerca de manera precisa i ordenada i cita les fonts consultades.*

6.6. *Utilitza les tecnologies de la informació i la comunicació, així com els diferents mitjans i suports informàtics.*

BLOC 2. LA MÚSICA I LA DANSA DE L'ANTIGUITAT A L'EDAT MITJANA

Continguts

Els orígens de la música i la dansa: manifestacions en les civilitzacions antigues i a la Grècia antiga.

El cant gregorià i altres cants litúrgics de l'edat mitjana.

La música profana medieval. El moviment trobadoresc: Alfons X el Savi.

El naixement de la polifonia, l'*arts antiqua* i l'*ars nova*.

Patrimoni musical medieval a la península Ibèrica i a les Illes Balears.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar obres de l'edat antiga i medievals a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquests períodes històrics.

1.1. *Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.*

1.2. *Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquest període.*

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa de l'edat antiga i medieval, així com les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat del mateix període.

2.1. *Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.*

BLOC 3. EL RENAIXEMENT

Continguts

Música instrumental. Instruments. Danses cortesanes. Naixement del ballet.

La música vocal religiosa: representants principals.

Formes vocals profanes del Renaixement.

El segle d'or de la polifonia espanyola.

Críteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar obres del Renaixement a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquest període històric.

1.1. Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.

1.2. Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquest període.

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa del Renaixement, així com les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat del mateix període.

2.1. Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.

BLOC 4. EL BARROC

Continguts

Instruments i formes musicals instrumentals. L'orquestra barroca.

Formes musicals vocals religioses i profanes.

El barroc a Alemanya i a Anglaterra.

El barroc a Itàlia. Naixement de l'òpera.

El barroc a l'Estat espanyol. Panorama musical a les Illes Balears.

Dances cortesanes del barroc. El *ballet de court*. La comèdia ballet. El naixement de la Reial Acadèmia de Dansa.

Críteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar obres del barroc a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquest període històric.

1.1. Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.

1.2. Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquest període.

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa del barroc, així com les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat del mateix període.

2.1. Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.

BLOC 5. EL CLASSICISME

Continguts

L'estil galant i l'escola de Mannheim.

La reforma operística de Gluck. Òpera *buffa* i òpera *seria*.

Desenvolupament de la música simfònica.

Música de cambra.

Evolució dels instruments durant el classicisme. El piano. L'orquestra clàssica.

El ballet del classicisme. Nous aspectes de l'espectacle. La convivència dels estils coreogràfics als teatres d'aquest període.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar obres del classicisme a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquest període històric.

1.1. Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.

1.2. Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquest període.

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa del classicisme, així com les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat del mateix període.

2.1. Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.

BLOC 6. EL ROMANTICISME, EL NACIONALISME I EL POSTROMANTICISME

Continguts

L'òpera romàntica. Òpera a Alemanya i a Itàlia. El verisme.

El piano: importància en la música del Romanticisme.

Les formes simfòniques. Simfonia i concert amb solista.

El ballet romàntic. Transició al ballet acadèmic. Ballet acadèmic.

Música i danses de sala.

Influència de la literatura en la música. La petita forma musical i el *lied*.

La dansa espanyola al segle XIX.

La música del segle XIX a l'Estat espanyol. Panorama musical a les Illes Balears.

Gèneres i compositors postromàntics.

Els nacionalismes musicals: escoles i estils.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar obres del Romanticisme, el nacionalisme i el postromanticisme a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquests períodes històrics.

1.1. Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.

1.2. Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquests períodes.

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa del Romanticisme, el nacionalisme i el postromanticisme, així com les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat dels mateixos períodes.

2.1. *Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.*

BLOC 7. LES PRIMERES TENDÈNCIES MODERNES

Continguts

Impressionisme, expressionisme i neoclassicisme.
Els canvis en el llenguatge musical. Les primeres ruptures. El dodecafonisme i l'atonalisme. L'escola de Viena.
Els ballets russos de Diaghilev.
La música a l'Estat Espanyol. Generació del 98 i generació del 27.
Origen i desenvolupament del jazz.
La música no occidental i la seva influència en la música europea.
La dansa espanyola. Primers corrents modernistes.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar obres de l'impressionisme, l'expressionisme i altres moviments de la primera meitat del segle XX a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquest període històric.

1.1. *Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.*

1.2. *Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquest període.*

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa de la primera meitat del segle XX, així com els moviments artístics i les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat del mateix període.

2.1. *Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.*

BLOC 8. LA MÚSICA I LA DANSA A LA SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX

Continguts

Noves grafies, nous instruments i tecnologies de la informació i la comunicació aplicades a la música.
El serialisme integral a Europa.
Música electroacústica i música concreta.
Indeterminació i música aleatòria.
La música d'avantguarda a l'Estat espanyol. Generació del 51. Música contemporània a les Illes Balears.
La dansa contemporània.
La música i la dansa populars modernes: pop i rock.
El cant i el ball flamenc.
La importància de la música cinematogràfica, publicitària i d'ambientació. La

dansa al cinema.

Aplicació de les tecnologies escenogràfiques en la música i la dansa.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar obres que pertanyen als moviments estilístics de la segona meitat del segle XX a través de l'audició o del visionament, i descriure'n els trets més característics que permeten determinar que pertanyen a aquest període històric.

1.1. Capta i descriu el caràcter, el gènere, les característiques estètiques i els trets estilístics més importants de les obres proposades.

1.2. Coneix i descriu les obres i els autors més representatius d'aquest període.

2. Interrelacionar la història de la música i la dansa de la segona meitat del segle XX, així com els moviments artístics i les obres més significatives, amb altres aspectes de la cultura, el context històric i la societat del mateix període.

2.1. Analitza la complexitat de circumstàncies que, per la importància que tenen, determinen el desenvolupament d'una època, un estil o un autor determinat, i en fa un judici crític.

BLOC 9. LA MÚSICA TRADICIONAL AL MÓN

Continguts

Estils de cants, melodies, escales, textures i ritmes.

Organologia.

La música exòtica, ètnica, folklòrica i popular.

La música i la dansa en els ritus, les tradicions i les festes.

Música tradicional de les Illes Balears.

Dances i balls propis de les Illes Balears.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar obres de la música tradicional a través de l'audició o del visionament, descriure'n els trets més característics i distingir diferents estils, estètiques i usos.

1.1. Coneix i descriu les característiques principals de la música i la dansa tradicionals, i distingeix diferents estils de cant, melodies, escales, textures i ritmes.